

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobce: V. T. N., narozen „X“, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika,
naposledy pobýtem v Zařízení pro zajištění cizinců, sídlem Balková 1,
331 65 Tis u Blatna,
zastoupen JUDr. Ing. Jakubem Backou, advokátem,
sídlem Šlejnická 1547/13, 160 00 Praha 6,

proti
žalované: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje,
sídlem Masarykova 930/27, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 5. 2019 (vydanému dne 5. 6. 2019),
č. j. KRPU-33398-58/ČJ-2019-040022-SV-ZZ, ve znění opravného rozhodnutí ze dne
6. 6. 2019, č. j. KRPU-33398-59/ČJ-2019-040022-SV-ZZ,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Ing. Jakubu Backovi, advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování žalobce a náhrada hotových výdajů ve výši 8 228 Kč, jež mu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalované Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, ze dne 25. 5. 2019 (vydanému 5. 6. 2019), č. j. KRPU-33398-58/ČJ-2019-040022-SV-ZZ, kterým byl žalobce podle § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zajištěn za účelem jeho předání podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 (dále jen „nařízení Dublin III“) a podle § 129 odst. 6 téhož zákona byla doba trvání zajištění stanovena na 26 dnů od okamžiku omezení osobní svobody, který nastal dne 25. 5. 2019 v 17:00 hodin. Žalobou napadené rozhodnutí bylo opraveno opravným rozhodnutím žalované ze dne 6. 6. 2019, č. j. KRPU-33398-59/ČJ-2019-040022-SV-ZZ, jímž bylo změněno datum počátku omezení žalobcovy osobní svobody z 25. 5. 2019 na 5. 6. 2019.

Žaloba

2. V žalobě doplněné prostřednictvím ustanoveného právního zástupce žalobce namítal, že jeho zajištění je nepřipustné pro obcházení § 46a odst. 13 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a nepřezkoumatelné pro vnitřní rozpornost týkající se data, kdy mělo být vydáno, a obsahu odůvodnění rozhodnutí. Žalobce citoval některé pasáže předmětného odůvodnění a zdůraznil, že ačkoli účinnost rozhodnutí o zajištění podle zákona o azylu skončila již dne 25. 5. 2019, žalovaná zjevně vydala napadené rozhodnutí až dne 3. 6. 2019, případně ještě později, nikoli bezprostředně poté, kdy žalobce ztratil status žadatele o mezinárodní ochranu. Podle žalobce o tomto nezákonném postupu žalované svědčí skutečnost, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí použila informace, které nemohla znát dříve než dne 3. 6. 2019. Z toho žalobce dovodil nepřezkoumatelnost rozhodnutí, neboť jeho odůvodnění zjevně odporuje datu jeho vydání. Žalobce dále konstatoval, že v době mezi 25. 5. 2019 a datem skutečného vydání napadeného rozhodnutí byl zajištěn nezákonně, přičemž není zcela zřejmé, kdo tuto skutečnost zavinil. S odkazem na § 46a odst. 13 písm. a) zákona o azylu žalobce poznamenal, že marným uplynutím lhůty pro podání žaloby proti rozhodnutí, jímž bylo skončeno řízení o udělení mezinárodní ochrany, žalobce ztratil postavení žadatele o mezinárodní ochranu, a tudíž odpadla elementární podmínka zajištění podle § 46a zákona o azylu a Ministerstvo vnitra mělo žalobce bez zbytečného odkladu propustit. V té době mohla žalovaná případně zvážit, zda existují důvody pro zajištění podle zákona o pobytu cizinců, a eventuálně takové rozhodnutí vydat. To by podle žalobce připadalo v úvahu, pokud by byl propuštěn nejpozději 25. 5. 2019. Žalobce zdůraznil, že jeho nepropuštěním Ministerstvo vnitra zásadním způsobem porušilo zákon, čímž mimo jiné došlo k nezákonnému zásahu. Podle žalobce měla toto neakceptovatelné porušení jeho práva na osobní svobodu vzít v potaz i žalovaná, a to jiným způsobem než zpětným stanovením doby trvání zajištění. Žalobce dodal, že žalovaná se své pochybení pokusila zastříit tím, že napadené rozhodnutí antedatovala. Podle žalobce nelze porušení povinnosti stanovené v § 46a odst. 13 písm. a) zákona o azylu ze strany Ministerstva vnitra jakkoli ignorovat či napravovat, a to ani rozhodovací činností jiných správních orgánů (např. novým zajištěním podle zákona o pobytu cizinců) ve snaze překlenout nezákonnou dobu žalobcova zajištění. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

K tomu žalobce odkázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 36. 9. 2018, č. j. 36 A 4/2018-57.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná k výzvě soudu předložila správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhla její zamítnutí pro nedůvodnost. K věci uvedla, že v napadeném rozhodnutí došlo k mylnému přepisu data prvotního omezení osobní svobody žalobce (25. 5. 2019), nicméně tuto písařskou chybu žalovaná napravila vydáním opravného rozhodnutí ze dne 6. 6. 2019 včetně řádného odůvodnění. Žalovaná popsala, že dne 5. 6. 2019 obdržela od Ministerstva vnitra informaci o skončení žalobcova statusu žadatele o udělení mezinárodní ochrany s tím, že dne 25. 5. 2019 nabylo právní moci usnesení Krajského soudu v Plzni, jímž nepřiznal odkladný účinek žalobě proti rozhodnutí o zastavení řízení ve věci žalobcovy žádosti o mezinárodní ochranu. Na základě toho vydala žalovaná dne 5. 6. 2019 napadené rozhodnutí, neboť se žalobcem bylo vedeno dublinské řízení o jeho předání do Rumunska. Podle žalované nebyl její postup v rozporu se zákonem, neboť reagovala na situaci, kdy se dozvěděla o žalobcově pozbytí statusu žadatele o mezinárodní ochranu, a dnem 5. 6. 2019 jej omezila na svobodě podle § 129 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Zdůraznila, že okolnosti žalobcova zajištění v době od 25. 5. 2019 do 5. 6. 2019 nemohou jít k její tíži, neboť je nemohla nijak ovlivnit, jelikož žalobce byl vyňat z působnosti zákona o pobytu cizinců a žalovaná není oprávněna rozhodovat o zajištění podle zákona o azylu. Žalovaná uvedla, že nijak nekompenzovala dobu zajištění od 25. 5. 2019 do 5. 6. 2019, nýbrž žalobce zajistila za účelem předání, což bylo nezbytné pro realizaci samotného předání. Žalobcem zmíněný rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích považovala žalovaná za neaplikovatelný z důvodu rozdílné skutkové situace. Žalovaná uzavřela, že případná nezákonnost zajištění žalobce podle § 46a zákona o azylu nemůže být důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, neboť s ním nijak nesouvisí a měla být řešena v případném jiném soudním řízení.

Správní spis

4. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že jsou v něm po předchozích písemnostech s pořadovými čísly 1 až 50 (čísla listů 1 až 123) postupně zařazeny tyto písemnosti (zdůraznění pořadových čísel písemností vyznačil zdejší soud):
- pod č. j. KRPU-33398-51/ČJ-2019-040022-SV-ZZ (čísla listů 124 až 128) kasační stížnost žalobce proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 2. 4. 2019, č. j. 41 A 5/2019-33; podle podacího razítka obdržela žalovaná tuto písemnost dne 23. 4. 2019,
 - pod č. j. KRPU-33398-52/ČJ-2019-040022-SV-ZZ (čísla listů 129 až 134) přípis Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2019 včetně doplnění zmíněné kasační stížnosti; podle podacího razítka obdržela žalovaná tyto písemnosti dne 28. 5. 2019,
 - pod č. j. KRPU-33398-53/ČJ-2019-040022-SV-ZZ (čísla listů 135 až 138) vyjádření žalované ke kasační stížnosti žalobce; toto vyjádření je datováno dnem 30. 5. 2019 a téhož dne bylo odesláno Nejvyššímu správnímu soudu, jemuž bylo doručeno dne 3. 6. 2019, jak vyplývá z připojené doručanky,
 - pod č. j. KRPU-33398-54/ČJ-2019-040022-SV-ZZ (čísla listů 139 až 142) seznam písemností ze dne 30. 5. 2019,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

- pod č. j. KRPU-33398-55/ČJ-2019-040022-SV-ZZ (číslo listu 143) oznámení Ministerstva vnitra ze dne 3. 6. 2019, č. j. OAM-120/LE-BA02-2019, o uplynutí lhůty povinnosti žalobce setrvat v zařízení pro zajištění cizinců; podle podacího razítka obdržela žalovaná tuto písemnost dne 3. 6. 2019,
- pod č. j. KRPU-33398-56/ČJ-2019-040022-SV-ZZ (čísla listů 144 až 145) oznámení Ministerstva vnitra ze dne 3. 6. 2019, č. j. OAM-245/DS-PR-2019, o průběhu řízení podle nařízení Dublin III včetně připojeného sdělení o akceptaci žádosti o převzetí žalobce ze strany Rumunska; podle podacího razítka obdržela žalovaná tyto písemnosti dne 3. 6. 2019,
- pod č. j. KRPU-33398-57/ČJ-2019-040022-SV-ZZ (čísla listů 146 až 147) oznámení Ministerstva vnitra ze dne 5. 6. 2019, č. j. OAM-120/LE-BA02-2019, o skončení žalobcova statusu žadatele o udělení mezinárodní ochrany; podle podacího razítka obdržela žalovaná tuto písemnost dne 5. 6. 2019,
- pod č. j. KRPU-33398-58/ČJ-2019-040022-SV-ZZ (čísla listů 148 až 163) žalobou napadené rozhodnutí datované dnem 25. 5. 2019, a to jednak na číslech listů 148 až 152 (oboustranně) opatřené na konci podpisem žalobce a jednak na číslech listů 154 až 163 (jednostranně) opatřené doložkou právní moci (rozhodnutí nabylo právní moci dne 5. 6. 2019, vyznačenou téhož dne); na čísle listu 153 je založen vytištěný e-mail potvrzující doručení předmětného rozhodnutí od Zařízení pro zajištění cizinců Balková,
- pod č. j. KRPU-33398-59/ČJ-2019-040022-SV-ZZ (čísla listů 164 až 165) rozhodnutí žalované ze dne 6. 6. 2019, jímž byl text výroku napadeného rozhodnutí „Podle § 129 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb. se stanovuje doba trvání zajištění 26 dnů od okamžiku omezení osobní svobody, který nastal dne 25.05.2019 v 17:00 hodin“ nahrazen textem „Podle § 129 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb. se stanovuje doba trvání zajištění 26 dnů od okamžiku omezení osobní svobody, který nastal dne **05.06.2019** v 17:00 hodin“; toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 6. 6. 2019,
- pod č. j. KRPU-33398-60/ČJ-2019-040022-SV-ZZ (číslo listu 166) žádost Ministerstva vnitra ze dne 11. 6. 2019, č. j. OAM-245/DS-PR-2019, o provedení transferu žalobce na Letiště Václava Havla Praha dne 19. 6. 2019 – let do Bukurešti (Rumunsko).

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud v souladu s § 172 odst. 5 věta druhá zákona o pobytu cizinců rozhodl bez jednání, neboť žádný z účastníků řízení nenavrhл nařízení jednání a ani soud nepovažoval nařízení jednání za nezbytné.
6. Napadené rozhodnutí žalované soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během třicetidenní lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 172 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

7. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Soud považuje za nezbytné nejprve zdůraznit, že žalobce nezpochybňoval žádnou ze zákonem vymezených podmínek pro zajištění cizince za účelem jeho předání vyplývajících z § 129 zákona o pobytu cizinců, proto se soud těmito podmínkami nezabýval, když meze soudního přezkumu ve správním soudnictví jsou vždy dány tím, jaké žalobní body žalobce uplatní.
9. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v rozporu mezi datem jeho vydání a jeho odůvodněním. Žalobci lze přisvědčit v tom směru, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí skutečně jednoznačně vyplývá, že toto rozhodnutí nemohlo být vydáno dne 25. 5. 2019, neboť obsahuje informace, které žalovaná zjevně získala nejdříve dne 3. 6. 2019. Na rozdíl od žalobce však soud v tomto rozporu neshledává natolik zásadní vadu, aby bylo možné hovořit o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Žalobce by si měl uvědomit, že sama žalovaná bezprostředně po vydání svého rozhodnutí zjistila, že obsahuje chybné datum 25. 5. 2019, a tuto chybu opravným rozhodnutím ze dne 6. 6. 2019 (tj. dávno před tím, než na ni upozornil právní zástupce žalobce v doplnění žaloby ze dne 23. 6. 2019) opravila. Soud nepřehlédl, že žalovaná nebyla při opravování napadeného rozhodnutí důsledná, neboť chybné datum opravila toliko v jeho výroku, nikoli již v záhlaví, kde tak zůstalo uvedeno datum vydání 25. 5. 2019. V odůvodnění opravného rozhodnutí ze dne 6. 6. 2019, které bylo žalobci doručeno téhož dne, nicméně žalovaná jednoznačně uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vytvořeno dne 5. 6. 2019.
10. Jak vyplynulo z obsahu správního spisu, který je řádně veden a chronologicky žurnalizován, napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 5. 6. 2019, neboť má pořadové číslo bezprostředně následující po oznámení Ministerstva vnitra ze dne 5. 6. 2019, č. j. OAM-120-LE-BA02-2019, o skončení žalobcova statusu žadatele o udělení mezinárodní ochrany, které žalovaná obdržela dne 5. 6. 2019 a z něhož při rozhodování vycházela, a zároveň má napadené rozhodnutí pořadové číslo bezprostředně předcházející opravnému rozhodnutí ze dne 6. 6. 2019, ve které je pak datum vydání napadeného rozhodnutí dne 5. 6. 2019 rovněž zmíněno. Soud proto nemá pochybnosti o tom, že chybně uvedené datum vydání napadeného rozhodnutí 25. 5. 2019 je toliko chybou v psaní, kterou lze opravit postupem podle § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a která rozhodně není způsobilá vyvolat nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, byť žalovaná dosud předmětnou chybu v psaní neopravila. Soud proto uzavírá, že námitku nepřezkoumatelnosti vyhodnotil jako zcela nedůvodnou.
11. K žalobcově námitce, že v době mezi 25. 5. 2019 a datem skutečného vydání napadeného rozhodnutí byl zajištěn nezákonně, soud předesílá, že žalobcovo předchozí zajištění bylo realizováno v režimu zákona o azylu, přičemž k rozhodování o takovém zajištění není příslušná žalovaná, nýbrž Ministerstvo vnitra. Jeho případné pochybení spočívající v tom, že žalobce nepropustilo bezprostředně poté, kdy přestal být žadatelem o mezinárodní ochranu, pak podle názoru soudu nelze přičítat žalované, která v tomto směru nemá žádné kompetence a ani v dané době nebyla informována o rozhodných skutečnostech. Soud zdůrazňuje, že žalobce ztratil status žadatele o mezinárodní ochranu dnem právní moci Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

usnesení Krajského soudu v Plzni, jímž nebyl jeho žalobě proti rozhodnutí o zastavení řízení o žalobcově žádosti o udělení mezinárodní ochrany přiznán odkladný účinek. Účastníkem předmětného soudního řízení byl pouze žalobce a Ministerstvo vnitra, nikoli žalovaná, která tak informaci o nepřiznání odkladného účinku mohla získat toliko zprostředkovaně od některého z uvedených dvou účastníků řízení a obdržela ji až dne 3. 6. 2019 (že nebyl přiznán odkladný účinek), resp. dne 5. 6. 2019 (že usnesení o nepřiznání odkladného účinku nabylo právní moci dne 25. 5. 2019). Podle názoru zdejšího soudu by žalované bylo možno vytýkat prodlení s vydáním napadeného rozhodnutí pouze za předpokladu, že by se o tom, že žalobce ke dni 25. 5. 2019 přestal být žadatelem o mezinárodní ochranu, dozvěděla dříve. Žalovaná však klíčovou informaci o právní moci usnesení o nepřiznání odkladného účinku žalobě dne 25. 5. 2019, což byl rozhodný okamžik pro změnu žalobcova statusu, získala teprve dne 5. 6. 2019 a téhož dne vydala napadené rozhodnutí.

12. Soud zastává názor, že žalované nelze přičítat k tíži, že ji ani žalobce, ani Ministerstvo vnitra dříve neinformovali o tom, že se na žalobce od 25. 5. 2019 nevztahuje režim zákona o azylu, nýbrž zákona o pobytu cizinců. Stejně tak nemůže být k tíži žalované, pokud Ministerstvo vnitra v souvislosti se zajištěním žalobce podle zákona o azylu pochybilo a žalobce obratem nepropustilo. Soud dodává, že žalobce, který byl podle svého žalobního tvrzení v kontaktu se svým právním zástupcem, mohl okamžitě po nabytí právní moci zmíněného usnesení o nepřiznání odkladného účinku požadovat, aby jej Ministerstvo vnitra propustilo ze zajištění, neboť se na něj přestal vztahovat zákon o azylu, případně mohl podat žalobu na ochranu před nezákonným zásahem Ministerstva vnitra podle § 82 a násl. s. ř. s. spočívajícím v nezákonném omezení osobní svobody. Nic takového ovšem žalobce neučinil.
13. S žalobcovým tvrzením, že žalovaná záměrně antedatovala napadené rozhodnutí, aby zastřela své údajné pochybení, soud nesouhlasí. Žalovaná totiž jednak sama bez jakéhokoli podnětu ze strany žalobce datum 25. 5. 2019 označila za chybu v psaní, kterou – byť nedůsledně – opravila rozhodnutím ze dne 6. 6. 2019, a jednak se nedopustila žádného pochybení, tudíž neměla žádný důvod cokoli zastírat (zakrývat) antedatováním napadeného rozhodnutí.
14. Poukazuje-li žalobce na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 36. 9. 2018, č. j. 36 A 4/2018-57, zdejší soud k tomu uvádí, že se s ohledem na výše uvedené se závěry zmíněného soudu neztotožnil. Zdejší soud dodává, že žalobce byl navíc dne 19. 6. 2019 (tj. ve lhůtě 26 dnů od 5. 6. 2019 i od 25. 5. 2019) předán do Rumunska, a jeho zajištění tak naplnilo svůj účel.
15. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal namítaná porušení právních předpisů a napadené rozhodnutí považuje za přezkoumatelné i zákonné. Soud tedy v mezích žalobních bodů vyhodnotil žalobu jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaná, již nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani náhradu nákladů řízení nepožadovala, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
17. Právnímu zástupci žalobce JUDr. Ing. Jakubu Backovi, advokátovi, který byl žalobci ustanoven usnesením zdejšího soudu ze dne 10. 6. 2019, č. j. 41 A 17/2019-22, přiznal soud podle § 35 odst. 10 s. ř. s. odměnu za zastupování žalobce a náhradu hotových výdajů v Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

celkové výši 8 228 Kč. Tato částka se skládá z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“), [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. b) AT, doplnění žaloby – § 11 odst. 1 písm. d) AT]; z částky 600 Kč za dva s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 AT a z částky 1 428 Kč představující 21% DPH za poskytnuté právní služby, kterou je právní zástupce žalobce povinen podle zvláštního právního předpisu odvést z odměny za zastupování a náhrad, jež byly vyjmenovány. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 3. července 2019

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.